

§ 43 první odstavec ex. ř. zachován v platnosti. Protože nebylo ani tvrzeno ani osvědčeno, že zákazů obec nebo oni knihovní vlastníci pozemku dbáti nechtějí, nelze seznati, jak by odkladem exekuce, jímž bylo zabráněno jen dalšímu jejímu provádění podle § 328 ex. ř., jež ostatně ani nebylo navrženo, mohlo být ohroženo uspokojení vymáhající věřitelky. Obava její vyslovená v rekursu, že povinný dostane vkladní listinu a že tím jest ohrožena dobytnost nároku následkem odkladu, jest vyvrácena tím, že v důsledku zákazů ani obec ani knihovní spoluvlastníci vkladní listiny vydati nesmějí; že by dobytnost nároku vymáhající věřitelky byla ohrožena následkem odkladu přes to nebo v jiném směru, nebylo ani tvrzeno a není z okolností nijak patrné. Proto tu není podmínka § 44 ex. ř. pro uložení jistoty povinnému. Jistota nemůže sloužiti k tomu, by byl na povinného činen nátlak, by splnil vymáhaný nárok, nýbrž jistota má sloužiti jen k zajištění ohrožené dobytnosti vymáhaného nároku. Dobytnost tu však neohrožuje o sobě okolnost, že byl povolen odklad. V důsledku tohoto stanoviska není potřebí zabývati se ostatními vývody dovolací stížnosti. Vyhověním dovolacímu rekursu proti uložení jistoty stal se sice dovolací rekurs proti zamítnutí návrhu na odklad provedení a výkonu usnesení rekursního soudu bezpředmětným, jinak však jest dovolací rekurs proti nepovolení odkládacího účinku odůvodněn. Podle § 524 c. ř. s. a § 78 ex. ř. může soud k návrhu naříditi zastavení provedení usnesení a případného výkonu, když tímto zastavením nevznikne nepoměrná újma pro výkon usnesení nebo pro exekuci, jež podle něho má být zavedena, a když bez zastavení by byl účel rekursu zmařen. Tomu je tak v souzeném případě. Kdyby nedošlo k zastavení usnesení a v odložené exekuci se pokračovalo z důvodu, že by povinný nesložil jistotu, byl by zmařen účel rekursu proti jejímu uložení. Pro výkon usnesení nevznikne zatímčným zastavením jeho provedení nepoměrná újma, jakž plyne z toho, co již bylo shora uvedeno.

Čís. 11086.

Je-li předmětem rozepře jen udělení přivolení vlastníka hypoteky podle § 45 III. dílčí novely, neřídí se hodnota předmětu rozepře § 57 j. n., nýbrž žalobcovým oceněním.

(Rozh. ze dne 16. října 1931, R I 825/31.)

Firma K. postoupila žalobcově pohledávce 32.000 Kč přednost před svou knihovní pohledávkou, zajištěnou na nemovitosti žalované. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se žalobce na žalované svolení k postoupení přednosti a, oceniv žalobní nárok na 5.000 Kč, zadal žalobu na okresním soudě. K námitce věcné nepřislušnosti soud prvního stupně žalobu odmítl. Rekursní soud námitku zamítl. Důvody: Soud prvního stupně vyhověl námitce věcné nepřislušnosti, maje za to, že jde o rozepři mající za předmět jen zajištění pohledávky nebo zástavní právo a že jest proto pro ocenění předmětu rozepře rozhodná výše pohledávky

32.000 Kč. Rekursu jest přiznati oprávnění. Podle obsahu žaloby a žalobní žádosti nejde o zajištění pohledávky, ježto pohledávka 32.000 Kč jest již zajištěna, nejde ani o zástavní právo, jež má býti pro ni zřízeno, nýbrž jde o přechod zástavního práva vtěleného již pro firmu K. na žalobce, tudíž o převod knihovně zajištěné pohledávky s firmy K. na žalobce a předmětem sporu jest, by žalovaná jako vlastnice zavazené nemovitosti dala svolení ku převodu. Nelze tu tedy použiti § 57 j. n., nýbrž § 56, druhý odstavec, j. n. Vzhledem k tomu, že žalobce ocenil předmět sporu na 5.000 Kč, jest příslušný prvý soud (§ 49, prvý odstavec, j. n.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle § 45 třetí dílčí novely jest v případě, že ustupující právo jest právem zástavním, ku postoupení přednosti vkladem nebo záznamem zapotřebí kromě přivolení ustupujícího a předstupujícího oprávněného i přivolení vlastníka. Jest to důsledek ustanovení § 469 obč. zák. v úpravě § 33 třetí dílčí novely, že, pokud dluh z veřejné knihy není vymazán, může vlastník statku za podmínek tam uvedených převést zástavní právo na novou pohledávku, nepřevyšující zástavní pohledávku již zapsanou. Jen udělení tohoto přivolení jest předmětem sporu, nikoli zajištění pohledávky nebo zástavní právo, najmě ani podpisem prohlášení ze dne 12. prosince 1930 v opisu předloženého nemá žalovaná potvrditi nic jiného, než že se knihovní jednání tam naznačená pokud se týče postupy přednosti tam uvedené dějí za jejího souhlasu. Žalobkyně nežádá podpis dluhopisu opatřeného doložkou, podle níž žalovaná svoluje, by bylo na její nemovitosti vloženo zástavní právo pro pohledávku žalobkyně, jak tomu bylo v případě zdejšího rozhodnutí uveřejněného ve sb. n. s. pod čís. 8590, a dovolací rekurentka se proto neprávem odvolává na toto rozhodnutí.

Čís. 11087.

Společenstva (družstva) podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Jednacím řádem družstva, jenž měl podle stanov obsahovati jen bližší předpisy o činnosti dozorčí rady a představenstva, nemůže býti předbíháno usnesení valné hromady ve věcech, jež jsou stanovami vyhrazeny jen usnášení se valné hromady.

Ukládaly-li stanovy družstva představenstvu, by navrhlo vyloučení člena, poškozují-li družstvo, a bylo-li valné hromadě vyhrazeno, by se usnášela o vyloučení členů, nelze míti za to, že člen, jenž nedostál své povinnosti, uložené mu stanovami, m u s e l býti vyloučen z družstva. Nevyloučilo-li družstvo provinivšího se člena, nepozbývá práva, by se na něm nedomáhalo náhrady škody, ježto nedostál své povinnosti uložené mu stanovami.